

Z tvorby našich detí: Priateľstvo

Stará ľudová múdrosť vraví: „S radosťou a starosťou sa podel'. Radosť sa ti zdvojnásobi, starosť rozdelí.“ S kým iným by sa človek mohol podeliť so svojimi radosťami ako s priateľom.

Človek potrebuje priateľov ako soľ. Nemôže žiť sám. Nemôže sám prežívať radosť a výhry, nemôže sám prekonávať starosti, trápenia a úskalia, ktoré nám pripravil život.

Aké by to bolo, keby sme sa ráno zobudili s pocitom, že nie je na svete nikto koho by sme mohli nazvať dobrým priateľom? Vyvolávalo by to v nás zlý pocit a ešte by nás to aj trápilo. Rozmýšľali by sme, prečo je to tak. A určite by sme prišli k záveru, že si nevšímame okolitý svet, okolitých ľudí. Pretože priatelia sú všade okolo nás, le ich musíme objaviť.

Priateľ je každý človek. Je to mama, otec, brat, sestra, životná láska... Je to každý, kto si nás vy počuje, pomôže, nám poradí. Podá nám pomocnú ruku. A aj keď nám veľakrát nedokáže pomôcť, pomôže nám jeho podpora a pocit, že niekto stojí pri nás.

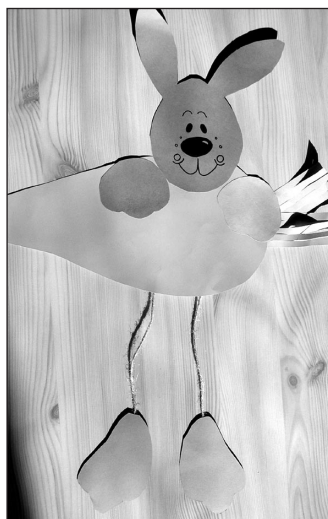
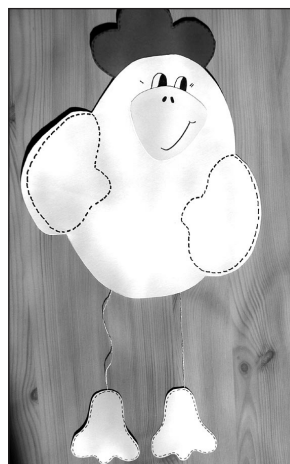
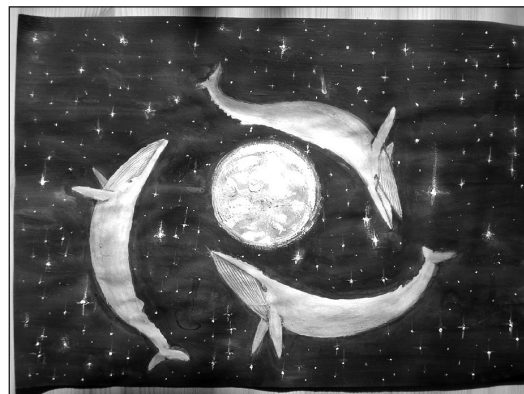
Skúste sa zamyslieť. Koľko pekných zážitkov, na ktoré nikdy nezabudnete ste zažili s najlepšimi priateľmi?

Predstavte si všetky tie malé zázraky, ktoré ste spolu prežili a predstavte si, že by nikdy neboli. O koľko prázdnejší by sme sa cítili...

V živote som mala veľa kamarátov, no iba málo z nich boli skutoční priatelia. Nanešťastie, rozdiel medzi priateľom a kamarátom sa ukáže až po čase. Kamarát je ten, s ktorým sa zasmejeme, pobavíme a prežívame pozitívne stránky života. Priateľ je oveľa viac. Na neho sa môžeme obrátiť, keď je nám najhoršie. Priateľ sa s tebou nielen zasmieje, ale ti aj pomôže.

Preto by sme si mali priateľov vážiť. Mali by sme sa zo všetkých síl snažiť, aby sme ich nestratili.

Za život môže mať človek veľa kamarátov a známych. Ale keď na konci svojho života si môže povedať, že mal aspoň jedného priateľa, je to šťastný človek. **Monika Kulíšková**

Naše životy sú vzácne, ne hazardujme s nimi!

Ako ste si už viacerí určite všimli, za 2 ostatné roky sa v našej obci vybudovali a budujú nové bytovky, postavilo sa niekoľko nových domov a zvýšila zamestnanosť v okolitých firmách. Následne sa však zvýšila aj hustota premávky na obecných komunikáciách. Práve v tejto súvislosti by som chcel pripomenúť niektorým rodičom, či si uvedomujú v akom ohrození sú ich deti (neraz i predškolského veku), keď sa hrajú, prípadne bicyklujú bez dozoru pri-

amo na ulici po ktorej jazdia nielen osobné a nákladné automobily, ale i ťažká poľnohospodárska a stavebná technika. Stačí málo a aj vodič, ktorý dodržiava dopravné predpisy sa môže dostať do situácie, kedy nebude môcť zabrániť dopravnej nehode. Ako taká nehoda vo väčšine prípadov pre dieťa končí, asi netreba nikomu z nás pripomínať... Neskoršie výčitky svedomia už nič späť nevrátia. A to sú medzi nami žiaľ! i niektorí vodiči a „motocyklisti“, ktorí jazdia

po našej obci ako na diaľnici ...

Obec má vybudované detské ihriská pre malé i staršie deti. Zamyslite sa prosím, či by nebolo lepšie nájsť si pre svoje deti (prípadne aj ich kamarátov) trochu času a ísť s nimi radšej na ihrisko, kde sa môžu do vôle vyšantit'.

Naším starším spoluobčanom by som chcem pripomenúť, že ako chodci, alebo bicyklisti, sú tiež účastníci cestnej premávky. Mali by preto dbať na to, aby boli opatrní

najmä za zníženej viditeľnosti. Je potrebné mať riadne vybavený bicykel s osvetlením a chodci by mali nosiť na tmavom oblečení aspoň reflexné pásy.

Že alkohol nepatrí ani za „volant“ bicykla, o tom sa už niektorí naši spoluobčania presvedčili pri policajných kontrolách v našej obci.

Čo na záver? Prečítajme si znovu nadpis tohto príspevku, zamyslime sa a hlavne niečo spravme pre to, aby nebolo neskoro... **J.B.**